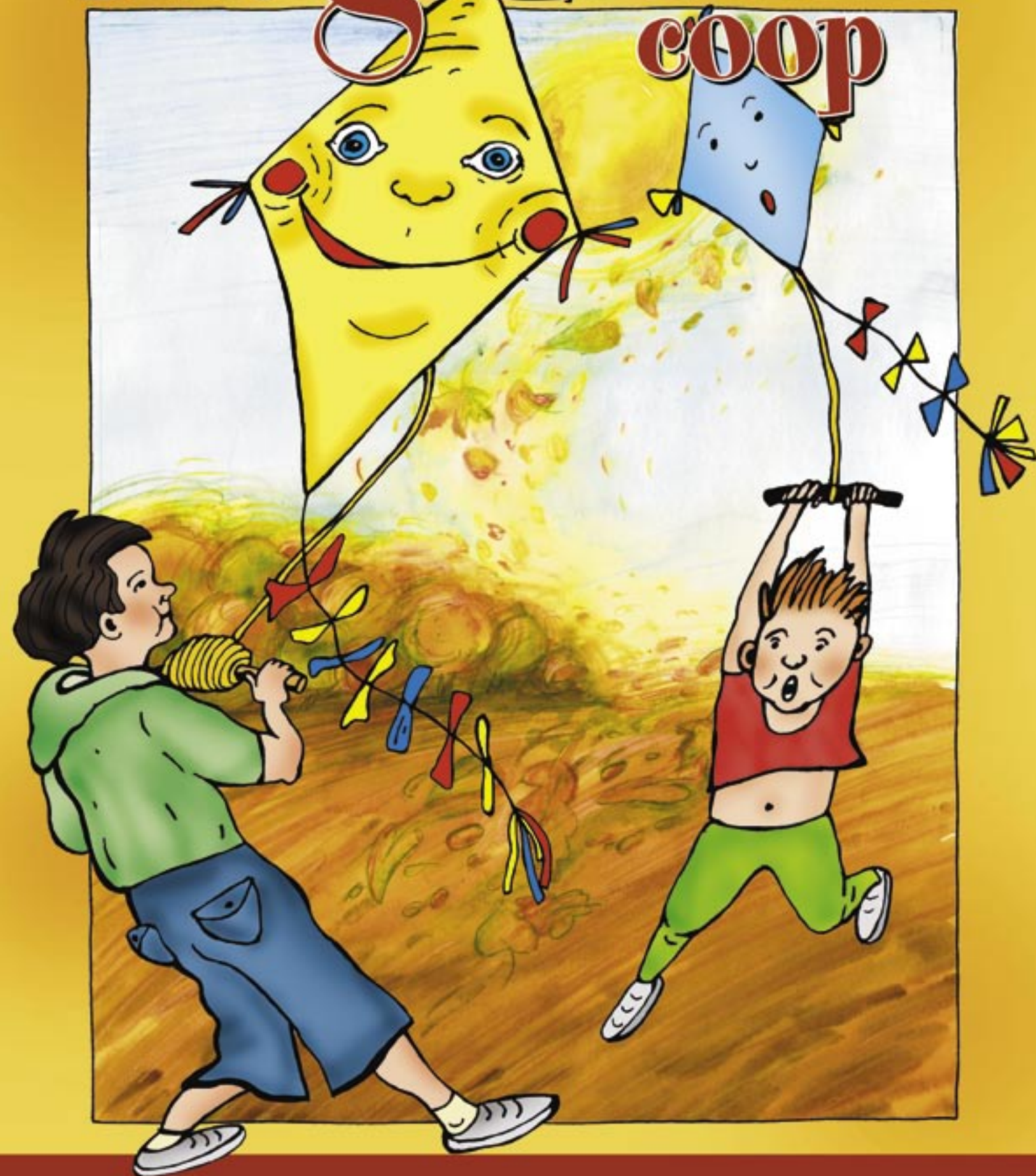

magazín

coop

Podzimní soutěže o ceny

Hurá, léto střídá podzim! Však tomu jistě rozumíte, milé děti... nebo alespoň většina z vás. Uplynulé měsíce jsme si užívali dlouhých slunečních dnů, ale přiznejme si, že i pro vás bylo toho horka někdy až dost, že jste si radši zalezli někde do stínu a tam jen tak lenořili a možná se i trošičku nudili.

A každá změna je prima. Co se vám vybaví, když se řekne podzim? No samozřejmě, škola, povinnosti. Ale také kamarádi, se kterými jste se dlouho neviděli, trénink ve sportovním oddíle, společná návštěva kina a mnoho dalšího.

Každé roční období má v sobě něco úžasného. Jen ta přeměna přírody kolem nás. Bříza, která vám roste před domem anebo kolem ní chodíte každý den – na jaře se zazenala, v létě jste v jejím stínu lízali zmrzlinu a teď krásně zlátne! Ono se vůbec vyplatí přírodu pozorovat. Naši předci z ní uměli přečíst, jaký bude rok. Zkuste to také. Říkali například: Po teplém září, zle se říjen tváří (to znamená, že když je teplé září, bývá studený říjen), nebo: V roce, ve kterém je mnoho žaludů, bude studená zima s množstvím sněhu. A také tvrdili: Drží-li se v říjnu na stromech pevně listy, bude tuhá zima. Tak jakpak to asi letos bude?

Určitě vás čeká ještě řada dnů s pěkným počasím, kdy můžete ještě s rodiči vyrazit na výlet anebo pouštět draka. A když bude pršet nebo zima, můžete přece doma pěkně v teple něco zajímavého tvořit. Třeba zvířátka z kaštanů, obrázky ze sušených barevných listů nebo si číst nový Magazín COOP a pustit se do nových zajímavých soutěží!

Pohodový podzim přeje vaše redakce

ZÁKAZNICKÝ MAGAZÍN MAGAZÍNEK COOP

Zvláštní vydání Zákaznického magazínu pro zákazníky prodejen českých a moravských spotřebních družstev

■ **REGISTROVÁNO POD ČÍSLEM:** MK ČR 8002

■ **VYDÁVÁ:** COOP Centrum družstvo, Na Poříčí 30, 110 00 Praha 1

ŘEDITEL: Ing. Josef Holub

REDAKCE COOP: Hana Svobodová, Jitka Wohrabová
tel.: 221 733 006 (105), fax: 221 733 001
e-mail: redakce@coop.cz, www.coop.cz

■ **REDAKČNÍ ZPRACOVÁNÍ:** Ing. Jaroslava Mašková

ILUSTRACE: Bc. Alena Červená, Alena Větrovská

GRAFICKÁ ÚPRAVA, SAZBA: Stanislava Pelíšková

DELEX, s. r. o., Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň

ŘEDITEL: Mgr. Roman Pešíř

tel.: 378 218 112 (113), fax: 377 325 972

■ **INDIVIDUÁLNÍ OBJEDNÁVKY:** Ing. J. Mašková
e-mail: maskova@dolphin.cz, tel.: 602 436 066

I v tomto novém čísle Magazínku COOP opět naleznete nepřeberné množství soutěží, křížovek, úkolů i hádanek. Pokud na ně správně odpovíte a budete vylosováni nebo pokud se váš výtvar zalíbí naší odborné porotě a ta ho vybere jako vítěze, můžete se těšit na opravdu krásné výhry.

Kde tedy hledat a najít naše soutěže?

- ▷ O nejkrásnější náramek str. 7
- ▷ Křížovka „Kočkovité šelmy“ str. 10
- ▷ Recepty želvičky Amálky str. 12
- ▷ Fotosoutěž „Můj domácí mazlíček“ str. 15

Všechny vaše reakce, odpovědi na jednotlivé soutěžní otázky i vámi vytvořená dílka budeme očekávat do **31. října 2006** na adrese: **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň.** Nezapomeňte připojit vaše jméno, adresu a věk, abychom vám mohli poslat ceny.

A kdo vlastně vyhrál v minulém čísle?

- Příběhy vlaštovek Barborky a Kryštůfka – Alena Masopustová (8 let), Monika Kandová (11 let), Tereza Hlaváčková (7,5 roku), Pavlína Kovářová (9 let) a Jan Vaníček (10 let)
 - „O nejzajímavější cestovní deník“ – Petra a Patrik Novákoví, Lucinka a Kačenka Houskovy (6 let a 3 roky) a Danuška Víšková (9 let)
 - Hádáme a luštíme: Vlajky – Zuzana Klásková (14 let), Eliška Nejdrová (7 let), Martin Tesař (6 let), Iva Halajová (7 let), Milan Kovalčík (10 let), Jan Kalivoda, Míša Rohlíková (8 let), Pavlína Antošová (10 let), Lukáš Rosenbaum (11 let) a Karel Černoch (4 roky)
- Všichni uvedení výherci se mohou těšit na krásné ceny.

POZOR!

Elektronickou verzi našeho Magazínku COOP najdete i na internetových stránkách www.coop.cz/magazinek!

Výsledky soutěže „O nejzajímavější cestovní deník“

V minulém Magazínku COOP jsme vás vyzvali, abyste vytvořili nějaký zajímavý cestovní deník popisující vaše prázdninové a jiné zážitky a tento deník nám poslali. Na naši adresu tak opět dorazilo obrovské množství všemožných krásných výtvorů a bylo velmi těžké z nich zvolit vítěze. Ze zaslaných dopisů jsme tedy po dlouhém zvažování vybrali pět podle našeho názoru nejzajímavějších deníků a jejich autory odměníme krásnými cenami. Výherce se dozvíte na druhé stránce tohoto Magazínku. Všem zde jmenovaným blahopřejeme a ostatním samozřejmě děkujeme za jejich příspěvek.

Ukázky z vítězných cestovních deníků:

(Patrik Novák)

(Lucinka a Kačenka Houskové)

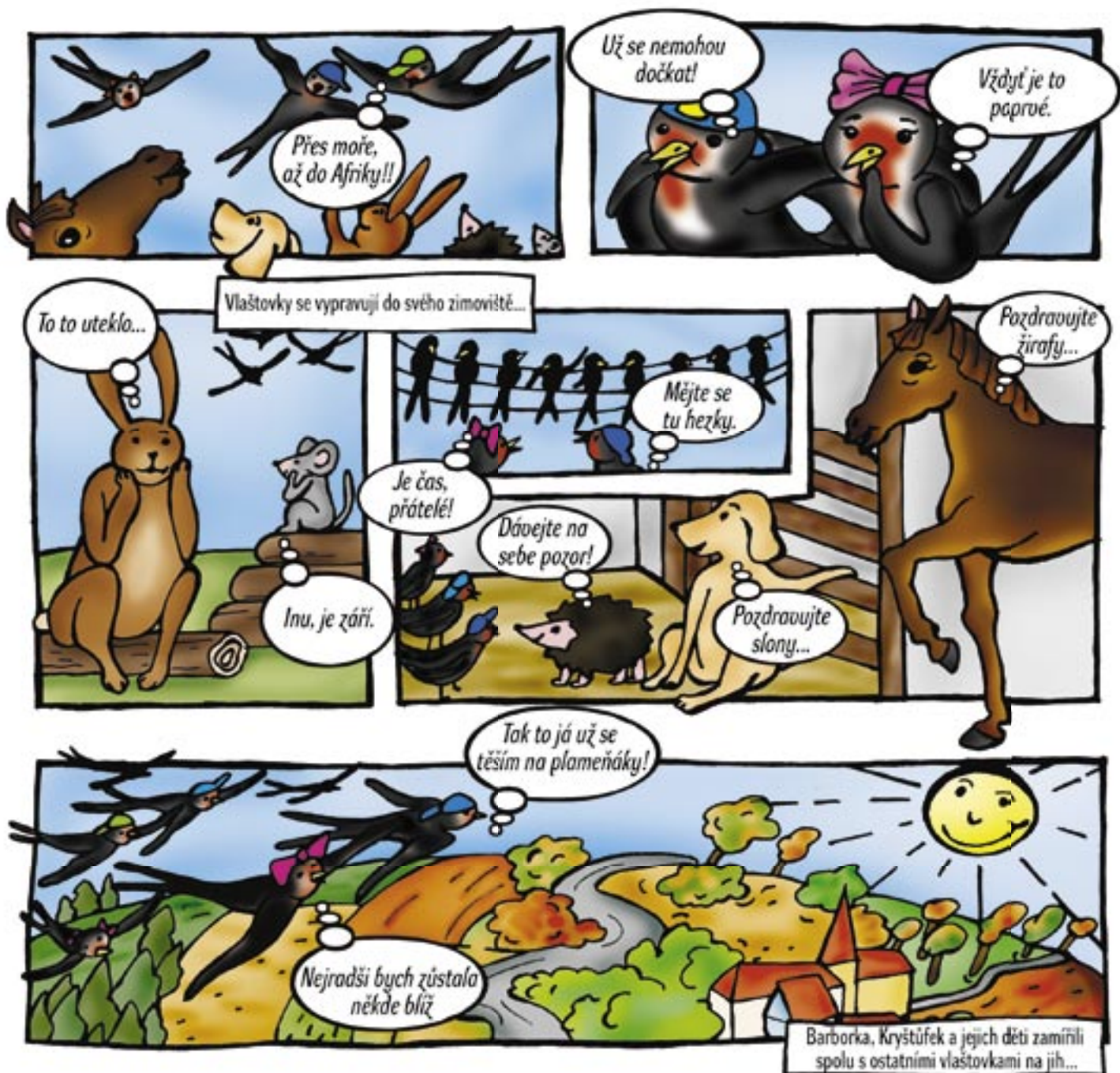

(Petra Nováková)

Příběhy vlaštovek Barborky a Kryšťůfka

Vlaštovky Barborka a Kryšťůfek v minulém čísle Magazínku COOP za pomoci svých přátel zahaly kočku, která se plížila do hnízda a učily své děti létat. Blesk však zapálil stodolu, ve které měly své hnízdo. A vy jste opět rozhodovaly ze dvou možností, jak bude příběh pokračovat. Byly jste většinou zvědavé, co se stane, když stodola úplně lehne popelem.

A jak budou pokračovat příhody Kryštofa s Barborkou?

To můžete opět rozhodnout vy, milé děti. Máte na výběr dvě možnosti:

1. Barborka přesvědčí Kryštofa, aby zůstali na jihu Evropy. Poznají sních.
- nebo
2. Naše vlaštovky doletí až na jih Afriky. Tam však na ně číhají šelmy i lovci.

Napište nám, jaké pokračování příběhu dvou vlaštovek byste si přály v příštím čísle Magazínku COOP najít. Na vaše dopisy se budeme těšit **do 31. října 2006** na adrese:

DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň. Pro pět nejrychlejších odesílatelů, kteří nám napíší svoji verzi pokračování příběhu, máme přichystané krásné ceny. Proto neváhejte a pomozte nám rozhodnout, co se bude s vlaštovkami odehrávat v příštím díle.

A protože další příběh vlaštovek Barborky a Kryštůfka bude již poslední, rádi bychom se od vás dozvěděli, s kým byste se na této stránce chtěly shledávat v příštím roce. Posílejte nám proto vaše nápady a tipy na příběhy, kde hlavními postavkami budou zvířátka, lidé nebo třeba i smyšlené bytosti. Z vašich dopisů vybereme ten nejzajímavější a podle jeho námětu se bude v příštím roce odvíjet nový příběh.

Z VAŠICH DOPISŮ

Na naši adresu stále přicházejí různé vaše veršovánky, křížovky a obrázky. Tentokrát z nich vybíráme dva příspěvky s hádankami, které vidíte na této stránce. Oba autoři se mohou těšit na malou výhru.

CO JE TO?

Žluté nohy, červené peří,
zobák si to míří přímo k chmýří.
(*papoušek*)

CO JE TO?

Dcera černá, bratr bílý,
budou tady každou chvíli.
(*sou v úpě*)

JAZYKOLAMY

Měla babka vrabce v kapse.
Dědek babce vrabce v kapse stisk
a ten vrabec babce v kapse písk.

Letěl jelen jetelem,
jetelem jelen letěl.

(Lucie Hesová, 11 let)

(Kristýna Kvapilová, 10 let)

Vyrábíme náramek z nylonu

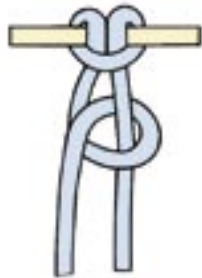
Rady od šikalky

Co potřebujeme?

nylonovou nit o průměru 0,5 mm,
barevné korálky,
špejli,
lepicí pásku,
nůžky,
zapalovač

Jak na to?

Nylonovou nit nastříhej na potřebnou délku – měla by být asi 5krát delší než konečný náramek. Nit zavěs na špejli tak, aby oba konce byly stejně dlouhé. Špejli se zavěšenou nití přilep lepicí páskou ke stolu. Nyní uchop levou nit, polož přes pravou a protáhni ji pod vzniklým očkem. Pak uchop pravou nit, polož ji přes levou a opět ji protáhni zespodu vzniklou smyčkou. Mezi jednotlivými smyčkami navlékej podle libosti malé korálky. Jakmile má náramek dostatečnou délku, odstříhni konce nití až na 1 cm. Uvolni závěsný uzlík a veď jím jeden konec nitě. Druhý konec nitě pak veď kolem tohoto uzlíku. Oba konce provlékni korálkem a svař. To se dělá tak, že nit velmi krátce rozežřeš nad plamenem zapalovače a pak stlačíš mezi palcem a ukazováčkem.

O NEJKRÁSNEJŠÍ NÁRAMEK

Náramky můžeme vyrobit z mnoha materiálů: z bavlnek, korálků, koření nebo třeba nylonu, jak vidíte na této stránce. Mohou mít různé tvary a barvy a těžko se sejdou dva stejné. Proto pokud i vy umíte uplést nějaký zajímavý náramek, pojďte se s námi zúčastnit

této nové tvořivé

soutěže. Pošlete nám svůj výtvar

do 31. října 2006 na adresu: **DELEX,**
Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň.

Připište rovněž vaše jméno, adresu a věk.

Autoři těch nejkrásnějších náramků od nás obdrží krásné výhry.

Toulky po českých

Říká se, že žijeme v srdci Evropy. A podle některých pramenů se ten nejúplnější střed starého kontinentu nachází na území kraje Vysočina poblíž vrchu Melechov v blízkosti Stvořidel na řece Sázavě.

Jméno kraje Vysočina je odvozené od obvyklého názvu Českomoravské vrchoviny, vyvýšené zvlněné krajiny mezi oběma historickými zeměmi České republiky. Ta dosahuje nadmořské výšky přes osm set metrů ve dvou výrazných masivech – Žďárských vrších na severu kraje a Jihlavských vrších na jeho jihozápadě.

Na severu sousedí s Pardubickým krajem, na jihovýchodě s Jihomoravským krajem, na jihozápadě s Jihočeským krajem a na severozápadě se Středočeským krajem. Na jihu se téměř přibližuje k hranici Rakouska, ale nedosáhne na ni. Je jedním ze tří vnitrozemských krajů ČR. Hlavní evropské rozvodí táhnoucí se podél bývalé zemské hranice dělí kraj na dvě téměř stejné části.

Vysočina patří mezi chladnější části naší republiky s průměrnou roční teplotou 5–7 °C. (Také se jí proto někdy říká Česká Sibiř.) Původní prales přeměnili obyvatelé této krajiny v minulých dobách do podoby zvlněné stepi, rozčleněné táhlými kopci, údolími a množstvím lesů a hájků. Masivy lesa pokrývají především nejvyšší část kraje. Každý potok je přehrazen řadou rybníků, oblíbených rybáři i rekreanty.

Tento region se vždy řadil mezi chudší kraje země, na druhou stranu ho to uchránilo před znečištěním životního prostředí a vznikem velkých území devastovaných průmyslovým rozvojem. Proto se stal jedním z členů organizace zdravých měst a regionů a nese titul Zdravý kraj Vysočina. Nachází se tu 124 chráněných území a devět přírodních parků. Zároveň je tu však velké množství kulturních památek, hradů, zámků, církevních staveb, domů, kapliček a soch světců, z nichž některé jsou zapsány na seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

První z nich je poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou, jedna z nejznámějších barokních staveb Jana Santiniho Aichla. Púdorys svatojánské pěticípé hvězdy obklopuje desetiúhelníkový ambit s pěti branami a s pěti pětibokými kaplemi. Další najdeme v Třebíči. Vedle baziliky sv. Prokopa, která patří ke skvostům středověkého stavitelství evropského významu, se jedná o zdejší unikátní Židovské Město a židovský hřbitov. Je to vedle Jeruzaléma první čistě židovská památka zapsaná v UNESCO na světě.

A pak je to Telč – jeho historické jádro a renesanční zámek. Impozantní vzhled náměstí násobí historické památky, jako je Mariánský sloup, kašny a sochy z 18. století, městské brány apod. Řada renesančních a barokních měšťanských domů je dodnes sevřena obranným systémem rybníků.

Krajským městem je starobylé město Jihlava, nejstarší horní město českých zemí. Stříbrná horečka v polovině 13. století sem přivedla horníky, řemeslníky a obchodníky z celé Evropy. Tehdy se stala jedním z nejmocnějších měst českého království. Pro Jihlavu je charakteristická jedinečná kombinace gotické, renesanční a barokní architektury.

krajích – Vysočina

Polička se může pyšnit souvislým přes 1200 metrů dlouhým hradebním pásem, který obklopuje celé historické jádro a patří k nejzachovalejším v Evropě. Hlavní hradba je široká 220–240 cm a je tvořena z litého zdiva. Původní výška hradeb dosahovala 10 m.

Monumentální hrad Pernštejn nad soutokem Svatky s Nedvědičkou je jedním z nejlépe dochovaných gotických hradů. Vnitřní prostory jsou zajímavě propojeny křivolakými chodbami a točitými schodišti.

Svojanov byl založen jako pomezí hrad na hranicích Čech a Moravy králem Přemyslem Otakarem II. Zajímavostí Svojanova je i hradní zahrada, jež byla v nedávné době obnovena, a velké i malé návštěvníky přitahuje stálá expozice keramiky Jana Kůtálky. Starobylé město Pelhřimov leží v nejzápadnějším výběžku Českomoravské vrchoviny a bývá označováno jako brána Vysočiny. Díky každoročnímu festivalu je Pelhřimov známý jako město rekordů a kuriozit. Ostatně Muzeum rekordů a kuriozit je umístěno v hranolové pětipatrové starobylé věži z 15. století.

V kraji se také nalézá řada skvostů lidové architektury a technických památek, například Brdčíkův mlýn, který leží na pravém břehu Sázavy a připomíná místní hamerskou a později mlýnskou tradici.

Příroda byla ke kraji Vysočina opravdu štedrá. Devět skal představuje nejvyšší vrchol Žďárských vrchů (836 m n. m.) s pásmem vrcholových skal. Tento chráněný přírodní útvar láká horolezce, musí se však přizpůsobit daným pravidlům. Přírodní památkou vyhledávanou horolezci je i Bílá skála, význačný skalní útvar v lesním komplexu nedaleko obce Křížánky. Je vysoká 28 m a pro svůj majestátný vzhled a bílé zbarvení horní poloviny bývá označována za nejkrásnější v této oblasti.

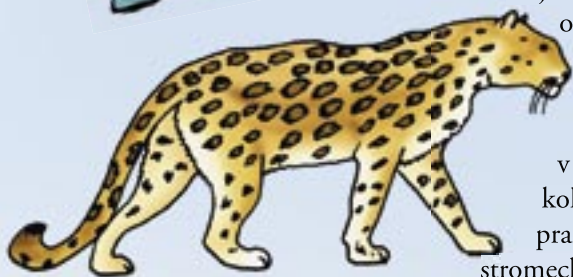
Skalní útvar Zkamenělý zámek v lesním komplexu asi 1 km východně od obce Svatka je rovněž přírodní památkou. Archeologické nálezy svědčí o využívání skal k úkrytu ještě v historických dobách.

Kolem největšího rybníku Českomoravské vrchoviny Velké Dářko s jeho přilehlými močály a rašeliníšti vede 9 km dlouhá stezka s 16 zastávkami informačních textů. Na rašeliníštích roste vzácná borovice blatka a další druhy chráněných rostlin a žijí tu vzácní živočichové.

Křížovka aneb Hádáme a luštíme

První kočkovité šelmy žily na Zemi před 45 miliony let. Patří ke zvířatům, kterých se na jednu stranu vždy člověk obával, na druhou stranu v nás vyvolávají obdiv. Jsou velmi obratní a bystří lovci, vybavení ostrými zuby a drápy, výborným sluchem a zrakem.

Obvykle číhají na svoji kořist v úkrytu, maskováni pruhovaným nebo skvrnitým zabarvením srsti. Kořisti se zmocňují náhlým útokem z bezprostřední blízkosti.

Pokud doplníte správné názvy těchto šelem do příslušných políček, vyjde vám v tajence taktéž jedna z nich. Dosahuje hmotnosti asi 60 kg a její tělo dorůstá délky kolem 1,5 metru. Dovede se přizpůsobit různým podmínkám – žije jak v tropických pralesích, tak i v chladných horských oblastech. Tato šelma dokáže výborně šplhat po stromech, kde odpočívá i spí. Často si do korun stromů vynáší dokonce svoji kořist, aby ji ochránila před hyenami a šakaly.

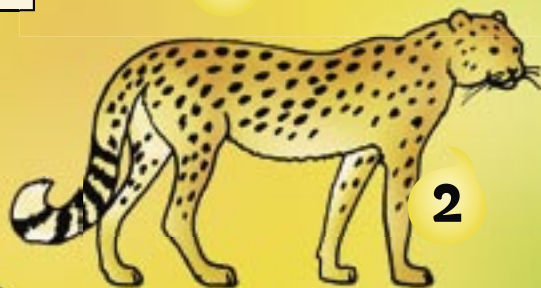
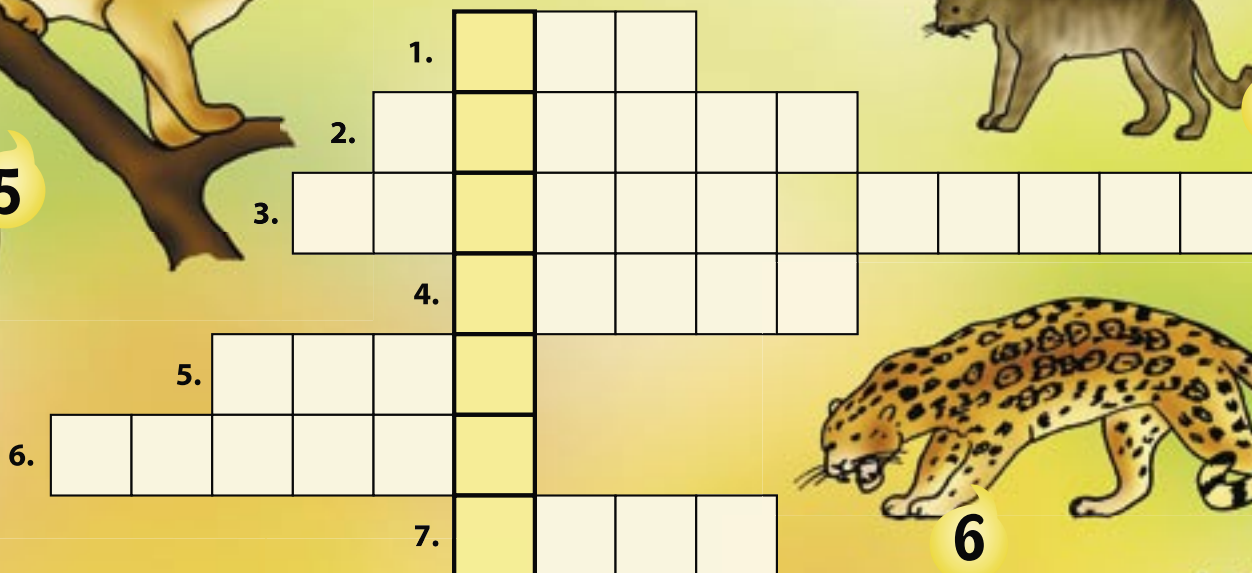
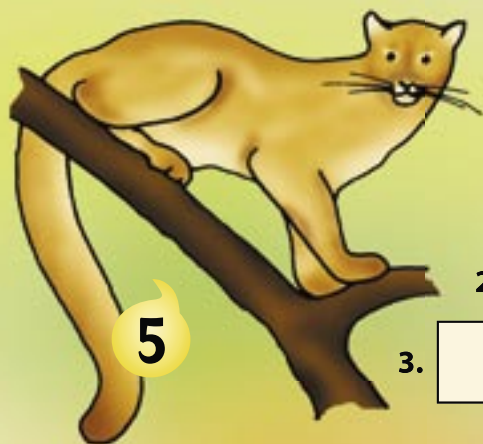
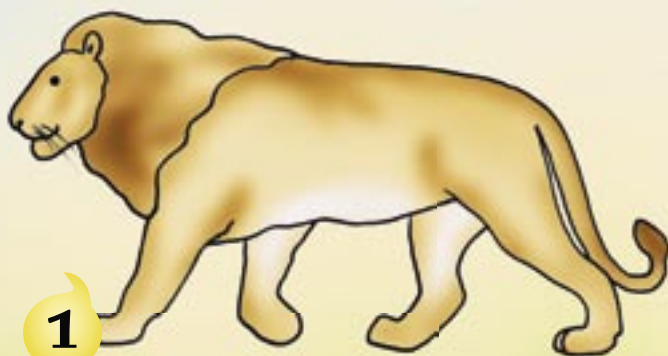
Správné znění tajenky nám pošlete nejpozději

do **31. října 2006** na adresu:

DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň.

Nezapomeňte napsat svoje jméno, zpáteční adresu a věk.

Výlosování výherci obdrží krásné ceny od firmy Cadbury.

„Kočkovité šelmy“

PŘEDSTAVUJEME SPORTY

BASKETBAL

Sporty jsou hry nebo činnosti, které prověřují naši fyzickou nebo dovednost. Mnoho sportů – jako např. lukostřelba, běh či zápas – se vyvinulo již v dávné historii a byly důležité pro přežití. Jiné, jako košíková nebo volejbal, jsou pak moderním vynálezem.

Košíkovou založil v roce 1891 James Naismith v YMCA koleji ve Springfieldu jako alternativu do té doby dosti jednotvárné gymnastiky a ragby. Výhodou navíc bylo, že basketbal bylo možné provozovat jak v tělocvičně, tak i venku. Naismith tehdy vytyčil pět základních pravidel hry:

1. *Hraje se s kulatým míčem a rukama.*
2. *Hráč nemůže běžet s míčem.*
3. *Každý hráč může zaujmout jakékoli místo kdykoli na hřišti.*
4. *Nesmí být fyzický kontakt mezi hráči.*
5. *Koš je umístěn horizontálně nad hřištěm.*

Košíková byla sice původně jen severoamerickým sportem, dodnes se však hraje na celém světě a je velmi oblíbeným diváckým sportem. Jedná se o převážně halový sport a účelem hry je nastřílet co nejvíce míčů do soupeřova koše. Stejně jako v jiných sportech ani zde nejsou povoleny fauly.

Basketbal hrají dvě družstva, každé s pěti hráči. Úlohou každého družstva je vhodit míč do soupeřova koše a soupeři zabránit, aby získal míč nebo dosáhl koše. Míč se smí přihrávat, házet, odrážet, kutálet nebo se s ním může driblovat v libovolném směru. Vítězem hry je to družstvo, které dosáhlo většího počtu bodů na konci hracího času po čtvrté čtvrtině, nebo jestliže to je nutné, po jakémkoliv prodloužení. Původně se basketbal hrál s fotbalovým míčem, později se začal vyrábět speciální typ míče – nejprve hnědé barvy a na konci padesátých let byl představen současný oranžový míč (díky své jasné barvě dobře viditelný pro hráče i diváky).

V roce 1946 byla v Americe vytvořena národní košíková asociace (NBA), která začala organizovat špičkové profesionální týmy a dovedla tak basketbal k profesionalitě. V roce 1950 se v Argentině konalo první mistrovství světa v mužském basketbale a o tři roky později byla v Chile představena první ženská varianta mistrovství světa.

Celosvětové turnaje dnes hraje široké spektrum hráčů – od chlapců a dívek ve věku 5 až 6 let, přes týmy ze středních a vysokých škol až po profesionální ligy.

Kromě klasického basketbalu existují i různé variace této hry založené na střelení míče na koš. Nejobvyklejší je varianta hry na polovinu hřiště, kdy po střelení koše začíná hrát druhý tým a první se mu v bodování snaží zabránit. Strany se po úspěšném vhození míče opět mění a hra pokračuje.

Týmy basketbalistů mají svého trenéra, který dohlíží na vývoj zápasu a tvoří strategii hry. Další personál pak tvoří asistenti trenéra, manažeři, statisti, doktoři, maséři a další.

Důležitou roli hraje rovněž vybavení a výstroj, jež pomáhá rozpoznat členy mužstva a odlišit je od soupeře. Součástí výstroje tvoří tričko a trenýrky (neboli dres) a boty s gumovou podrážkou, jež jsou přizpůsobené povrchu hrací plochy tak, aby hráči po podlaze neklouzali. Na dresu každého hráče je z obou stran zřetelně umístěné číslo, dále pak jméno hráče a většinou zde mají své místo i sponzoři.

Recepty želvičky Amálky

Jak již dobře víte, v letošním roce tuto stránku o vaření doprovází naše nová odbornice na kuchtění – želvička Amálka. Tato dáma se může pochlubit sice neuvěřitelným věkem 132 let (ve svém želvičkovském rodném listě má napsaný rok narození 1874), ale vaření jídel zvládá stále stejně tak dobře jako zamlada. Tato zkušená kuchařka z vašich receptů tentokrát vybrala ty, které rády baštíte ke svačině. Jejich autory samozřejmě čekají krásné výhry od společnosti Storck.

Toffifee

Pribináček

(Jan Vaníček, 10 let)

Co potřebuješ? 1 měkký tvaroh, 1 šlehačku, 80 g moučkového cukru, 50 g čokolády, ovoce podle chuti (nektarinky, broskve, mandarinky...)

Jak na to? Šlehačku ušleháme do pěny, přidáme tvaroh s cukrem a nastrouhanou čokoládu. Přimícháme pokrájené ovoce a necháme vychladit. Podáváme v miskách – zdobené opět kousky ovoce a čokolády.

Řeřichová pomazánka

(Simona Myšková, 9 let)

Co potřebuješ? 1 měkký tvaroh, 5 uvařených vajec, kysanou smetanu, řeřichu, sůl

Jak na to? Tvaroh s kysanou smetanou rozmícháme s nahrubo nastrouhanými vejci. Přidáme nasekanou řeřichu a podle chuti osolíme. Mažeme na toustový chléb a zdobíme červenou nebo žlutou paprikou.

Smažené rohlíky

(Lucie Dostálová, 10 let)

Co potřebuješ? rohlíky, 2 vejce, tvrdý sýr, olej

Jak na to? Sýr nastrouháme a smícháme jej s rozšlehanými vejci. Rohlík podélně rozkrojíme a sýrovo-vejčnou směs na něj natřeme. Poté osmažíme na oleji (natřenou částí dolů). Servírujeme nejlépe teplé.

Sladký hermelín

(Vendula Hašová, 12 let)

Co potřebuješ? rohlíky, máslo, jahodovou marmeládu, hermelín (nebo tvrdý sýr)

Jak na to? Rohlík namažeme máslem a poté marmeládou. Navrch poklademe plátky hermelínu (nebo jiného sýra) a podáváme jako chutnou svačinku.

Tuňáková svačinka

(Julinka Ledvinová, 8 let)

Co potřebuješ? plátky chleba, 1 konzervu tuňáka, kyselé okurky, plátky šunky a eidamu, kečup

Jak na to? Na chleba namažeme tuňáka a na něj položíme podélně rozkrojené okurky. Šunku a eidam pokrájíme na malé čtverečky a jimi posypeme chléb. Nakonec ozdobíme kečupem.

Téma našeho příštího vaření zní „O moji nej nej polévku“ a proto bychom od vás rádi dostali jakékoliv recepty na vaše oblíbené polévky. Pošlete nám svoje návody na kuchtění **do 31. října 2006** na adresu: **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň**. Nezapomeňte připojit vaše jméno, adresu a věk, abychom mohli vybraným autorům zaslat krásné výhry.

Vybarvi a najdi 5 rozdílů

POZNEJ LIDSKÉ TĚLO - ZÁHADNÉ OČI

Kolik chloupků tvoří moje obočí?
Normální obočí má zhruba 550 chloupků.

Je možné mít jedno oko modré a druhé hnědé?
Je to možné, a dokonce i celkem časté. Tento jev najdeme asi u jednoho člověka z pěti set a neznamena žádná zdravotní problémy. Někteří tito lidé však nosí barevné kontaktní čočky, aby zamaskovali, že mají každé oko jiné barvy.

Může pevně utažená kravata poškodit zrak?
Ano, studie ukazují, že může. Příliš utažená kravata totiž brání průtoku krve do očí.

Proč oči nezmrznou?
Většina oka je chráněna v oční jamce před chladem i teplem. Oční bulva je sice naplněna dvěma roztoky obsahujícími vodu, které by v extrémně nízkých teplotách měly zmrznout, tyto roztoky však v sobě obsahují vysoké množství chemických látek, které nemrznou (sodík, draslík a chlor). Takže oči jsou v naprostém bezpečí.

Zajímavosti:

- Ročně mrknete 7 884 300krát.
- Museli byste ujít 80 km, aby vaše nohy dostaly zabrat stejně jako vaše oční svaly během jediného dne.
- Jeden muž z dvanácti je barvoslepý. Pouze jedna žena z dvou set je barvoslepá.
- Žádné dvě oči nejsou úplně stejné.
- Starším lidem šediví nejen vlasy, ale i oči.
- Vzdálenost mezi očima se rovná šířce jednoho oka.
- Když mluvíte, mrknete asi 15krát za minutu. Když čtete, mrknete asi jenom 6krát.

Texty byly použity z publikace „Lidské tělo podivuhodné a záhadné 2“ z nakladatelství Ivo Železný.

Slavní malíři

Michelangelo Buonarroti (6. 3. 1475 – 18. 2. 1564)

Mistr vrcholné renesance a otec baroka Michelangelo Buonarroti se narodil jako druhý z pěti synů váženého florentského občana. Otcův přítel u něj rozeznal neobvyklý talent, a přestože tatínek by ve svém potomkovi raději viděl obchodníka, dal svolení, že se může učit malířskému umu u jednoho z tehdejších známých mistrů.

Učitelkou mu však byla celá Florencie, protože v té době to bylo město umělců, literátů a učenců. Ti se setkávali v paláci vznešeného Lorenza de Medici a bylo určité velkým štěstím pro patnáctiletého Michelangela, že se stal jeho chráněncem a měl dokonce příležitost v jeho rodině řadu let žít. Díky tomu se seznámil s nejvýraznějšími osobnostmi té doby a jejich dílem.

On sám potvrdil už svými nejranějšími sochařskými díly, že se rodí nebývalá tvůrčí hvězda. V roce 1496 odjel do Říma. Tam vytvořil svou slavnou Pietu, Pannu Marii s mrtvým synem Ježíšem v náručí. Zobrazil je jako krásné mladé lidi a povrch plastiky upravil tak pečlivě, že se zdá, jako by byl mramor průsvitný.

Michelangelo byl geniálním umělcem, doslova posedlým hledáním dokonalosti a snahou dokázat, že je nejlepší. Měl obrovskou představivost a fantazii, říká se, že podobu svých děl měl promyšlenou dříve, než na nich za-

čal pracovat. Nejednou se proto stalo, že dílo, s nímž nebyl spokojený, poškodil nebo zničil, protože je nedokázal zhotovit přesně podle svých představ. Velkou péči věnoval výběru kamene, ze kterého tvořil. Těžké mramorové bloky si často jezdil vybírat do dolů v Carraře a mnohdy je osobně i páčil.

Výjimkou byla socha Davida, na které začal pracovat po svém návratu do Florencie v roce 1501. Pro svoji nejznámější plastiku zpracoval Michelangelo 5 metrů vysoký kamenný blok s mnoha kazy a nánosy, který stál 40 let bez využití před florentskou katedrálou, když se o jeho ztvárnění neúspěšně pokusili dva sochaři. Jedno z největších děl renesance dokončil po dvou a půl letech práce a David svému tehdy devěťadvacetiletému tvůrci zajistil nesmrtelnost. Mimořádný úspěch této sochy mu přinesl také vítězství v soutěži s dvaapadesátiletým Leonardem da Vincim na obrazy pro palác Velké rady.

A další objednávky se jen hrnuly. Jeho velký příznivec papež Julius II. Michelangela pověřil jednak tím, aby pro něj vytvořil náhrobek, a jednak, aby vymaloval klenbu Sixtinské kaple.

I když pro náhrobek vytvořil nádherné sochy, celý úkol nikdy nedokončil, protože stále nebyl spokojený s tím, co zhotovil. Strop Sixtinské kaple však pokryl během čtyř let nádhernými výjevy z bible. Po mnoha letech toto dílo, které obdivují dodnes návštěvníci z celého světa, dokončil ještě freskou Poslední soud (1541), kterou

vyjádřil své představy o zániku světa. Mezitím se znovu a znovu se vracel k Juliovu náhrobku, vytvářel sochy pro medicejský náhrobek s názvy Svítání, Soumrak, Noc a Den. Jako osmdesátiletý tesal sám trojí sousoší Piety a mnichovi, který je jeho součástí, dal svou vlastní tvář.

Michelangelo byl rovněž skvělým architektem. Řadu svých slavných staveb zahájil stavbou Biblotéky Laurenziany ve Florencii. Přes další projekty došel až k obrovitému dílu největšího křesťanského chrámu – svatého Petra, jehož dostavba mu byla svěřena roku 1547 jako v pořadí čtvrtému a kterému vtiskl velikost, která rovněž přetrvala staletí.

Velký renesanční umělec, který zároveň otevřel cestu k novému stylu, baroku, zemřel ve věku 89 let v Římě. Za několik dní bylo jeho tělo tajně převezeno do Florencie, kde mu byl vypraven slavný pohřeb. Katafalk zdobil obraz, na němž bůh řeky Arna drží list s Dantovým veršem: „Všichni se mu obdivují, všichni mu vzdávají čest...“

Učíme se kouzlit

Láká vás říše magie a kouzel a chtěli byste umět čarovat? S námi to není žádný problém! Ukážeme vám základní triky, kterými můžete ohromit svoje publikum. Proto se plně soustředte, na hlavu nasadte „kouzelnický“ klobouk, do ruky uchopte hůlku a pusťte se s námi do toho...

Rozkrojení banánu

Až vás navštíví kamarádi, ukažte jim tento vynikající trik. Vezměte si připravený banán a nechte je, aby si jej prohlédli.

Všichni potvrdí, že je netknutý.

Teď řekněte, že banán rozkrojíte, aniž byste rozřízli slupku. Vezměte banán do jedné ruky a druhou jakoby krájejte ve vzduchu.

Potom divákům řekněte: „Právě jsem rozkrojil tento banán na tři části.“ Nikdo vám nebude věřit, ale nechte je, aby banán oloupali.

Všichni uvidí, že uvnitř jsou skutečně tři samostatné části.

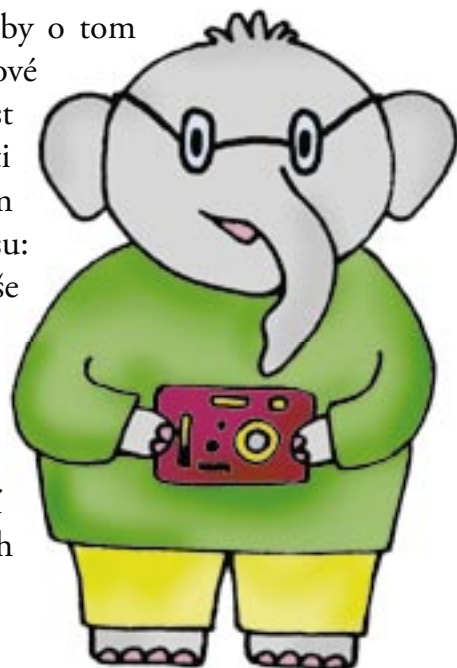
Jak se trik dělá? Dopředu si připravte tenkou a dlouhou šicí jehlu. Tou opatrně propíchněte banánovou slupku a kružte s ní v banánu tak, abyste slupku neprořízli. Tímto způsobem banán rozkrojíte. Podobně postupujte na dalším místě, až je banán rozkrojený na tři části. Použijte co nejtenčí jehlu a snažte se, aby otvory byly co nejmenší. Aby si jich nikdo nevšiml, uhladte je pak prstem.

Texty byly použity z publikace „Malý kouzelník 1“ z nakladatelství Computer Press.

NOVÁ FOTOSOUTĚŽ: „MŮJ DOMÁCÍ MAZLÍČEK“

Pokud máte doma nějaké svoje zvířátko, určité si o něm myslíte, že je nejkrásnější ze všech a že by o tom měli vědět také ostatní. Díky naší nové fotosoutěži máte proto nyní možnost pochlubit se s ním a ukázat jeho přednosti i těm, kteří jej nemohou vidět každý den. Zašlete nám fotografii vašeho domácího mazlíčka a to **do 31. října 2006** na adresu: **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň.** Nezapomeňte připojit vaše jméno a zpáteční adresu. Z došlých fotografií naše odborná porota vybere ty opravdu nejkrásnější a jejich autoři obdrží dárkové kupóny na nákup krmiva AXI. Výherci budou pak zveřejněni ve vánočním vydání Magazínku COOP a na internetových stránkách www.coop.cz.

Nepečená čokoládová bomba

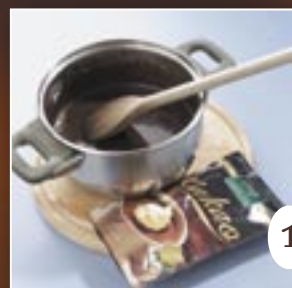
POTŘEBNÉ SUROVINY:

1 holandské kakao COOP Premium (100 g), ¼ litru mléka, 1 celé máslo, 150 g moučkového cukru, 1 žloutek, 1 vanilkový cukr, 2 velké balíčky piškotů (2x 240 g), rum nebo vaječný koňak podle chuti, šlehačka ve spreji

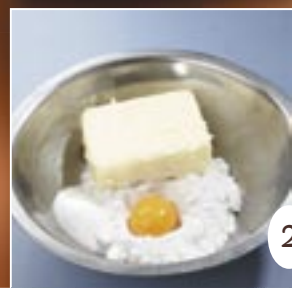
POSTUP PŘÍPRAVY:

1. Ve ¼ litru mléka rozpustíme na plotně celý balíček obyčejného kakaa a necháme mírně vychladnout.
2. Do mísy dáme moučkový cukr, změkklé máslo, žloutek a vanilkový cukr. Přidáme mírně vychladlé kakao s mlékem a šlehačem vyšleháme v krém.
3. Do druhé vyšší a větší mísy vysypeme 2 balíčky piškotů a polijeme je rumem nebo vaječným koňakem.
4. Poté na piškoty nalijeme krém a dobře vše promícháme. Směs pak navrstvíme buďto do dortové formy nebo do mísy vyložené alobalem.
5. Necháme odležet asi ½ dne (nejlépe přes noc), druhý den vyklopíme a zdobíme podle fantazie šlehačkou.

Dort chutná výtečně čokoládově.

1

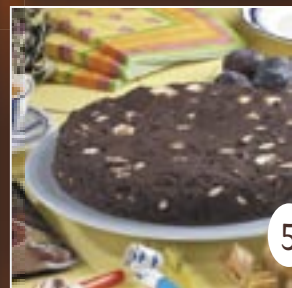
2

3

4

5

